

[Sigsgaard.]

mindrebemidlede, vil der ikke blive ændret ved.

Der vil heller ikke blive ændret ved det forhold, at to mennesker med samme indtægt, der bor på hver sin side af en gade, kan komme af med vidt forskellige beløb i kommuneskat, så forskellige beløb, at det er helt afgørende for deres levestandard. Mange af de opgaver, som kommunerne løser, er fællesopgaver, opgaver for hele samfundet, opgaver, der er fastlagt af lovgivningen, som er lovbundne. Derfor er det rigtigt at sige, at de jævnt- og mindrebemidlede, som jo fortrinsvis bor i de fattigere kommuner, i dag betaler kommuneskatterne for de velstillede, som fortrinsvis bor i de rige kommuner. De skatter, som de velstillede retteligt burde betale, betales i dag i meget stort omfang af de jævnt- og mindrebemidlede.

Jeg vil bruge et stærkere ord, end der er brugt endnu her i dag, selv om hr. J. O. Krag mente, at han brugte stærke ord. Jeg mener, at lejligheden er til det. Jeg vil kalde den politik, der føres — og det er jo ikke alene regeringen her, der har ansvaret for den, men det er regeringen, der har ansvaret for, at den nu videreføres — asocial.

Vi agter at stemme imod lovforslagene.

Henry Christensen: Jeg synes ikke, man uden videre skal tage let på kritiske bemærkninger, der er fremført fra de tre foregående talere. Jeg tror, vi umiddelbart alle er enige om, at folketinget i øjeblikket er stillet over for et overmåde stort arbejdspress, og det kan meget vel give anledning til overvejelser om folketingets arbejdsgang, også diskussion om tilrettelæggelse. Jeg mindes jo, at det har vi diskuteret næsten hvert eneste år, når vi nåede til sidste ende af folketingsåret.

Jeg finder også meget vel, man kan rejse spørgsmålet om, hvorvidt alle de lovgivningsanliggender, vi i øjeblikket behandler, er lige stærkt presserende, og det var bl. a. det, hr. J. O. Krag gjorde. Jeg vil give den indrømmelse, at jeg vurderer det derhen, at ikke alle anliggender er lige presserende. Der var nok nogle af områderne, jeg for mit vedkommende godt ville være med til at udskyde. Men stillingen er desværre nok den, at de områder, som nogle vil være med

til at udskyde, vil andre ikke være med til at udskyde. Der er en forskellig vurdering her i folketinget af, hvilke opgaver der er de mest presserende, og i mit parti har vi ganske klart den bestemte opfattelse, at spørgsmålet om byrdeudligningen imellem kommunerne hører til et af de allermest presserende spørgsmål. Det blev gjort yderligere presserende ved, at et folketingsflertal stod fast på kravet om, at vi endelig hurtigt skulle have afskaffet fradragsretten for de kommunale indkomstskatter; afskaffelsen heraf medvirkede til at gøre uligheden imellem de mere velstående og de mere fattige kommuner større. Havde man ikke presset det så hastigt igennem, kunne man måske have fundet et argument for at have taget sig lidt bedre tid på dette område.

Jeg vil også gerne minde om, at jeg adskillige gange har opfordret tidligere regeringer til, at der blev gjort noget i tide ved disse byrdefordelingsproblemer, og når vi står over for et stærkt pres nu, hvad disse spørgsmål angår, så hænger det ikke sammen med, at den nuværende regering ikke i denne sag meget energisk har taget fat på opgavens løsning. Det hænger langt mere sammen med, at denne opgave fik lov til at ligge igennem alt for lange perioder tidligere hen trods vores indstændige opfordringer til at komme i gang med arbejdet hermed.

Når man — og det er jo alle kræfter, da ikke mindst de kræfter, hr. J. O. Krag og hr. Morten Lange repræsenterer — er ivrig for at presse kommunalreformen igennem så hurtigt som muligt, så hænger efter vor opfattelse en afklaring af byrdefordelingen meget nøje sammen med dette. Hvis vi ikke søger en afklaring i denne sammenhæng nu, så betyder det, at vi udskyder tidspunktet for at få tilvejebragt en større rimelighed i byrderne imellem befolkningen, der lever i de fattige kommuner, og befolkningen, der lever i de mere velhavende kommuner. For os er det så vigtigt at nå resultater hurtigt på dette område, at vi helt afgørende måtte vende os imod, at det var et sådant område, man skulle skyde ud til videre behandling.

Jeg er vel klar over, at der ligger forskellige andre forslag, men det er jo ikke således, at der foreligger nogen teknisk mulighed for at lave kompromis af disse forslag. Man må vælge, hvilke grundretningslinjer man vil foretage byrdeudligningen efter, og